

Advent

ČASOPIS CÍRKVE ADVENTISTŮ
SEDMÉHO DNE

9/2012

**Božie slovo
a prebudenie cirkvi**

**Prednášky
modlitebného
týždňa**

Drahí členovia cirkevnej rodiny,

počas tohto modlitebného týždňa budeme študovať tému s názvom „Božie slovo a prebudenie cirkvi“.

S pojmom a myšlienkou oživenia sa v Biblii stretávame stále. Boh neprestajne obnovuje a oživuje tých, čo sa stratili, dáva život a silu unaveným a snaží sa oživiť vzťah medzi sebou a svojím ľudom.

Počas tohto týždňa sa sústredíme na niekoľko spôsobov, v ktorých je Slovo neoddeliteľnou súčasťou oživenia nielen nášho vlastného srdca a domova, ale tiež cirkvi. Pravé oživenie nemôže nastať bez štúdia Božieho slova a prežívania hlbokého a stáleho priateľstva s Ježišom Kristom.

Vyzývam vás, aby ste sa výnimočným spôsobom zapojili do modlitebného týždňa spolu so svojou cirkevnou rodinou na celom svete. Keď budete čítať text na konkrétny deň a rozjímať o jeho hlavných bodoch, proste Ducha Svätého, aby vám zjavil, ako si práve v ten deň môžete dané poslanstvo privlastniť do svojho života. Modlite sa, aby vám Pán zoslal neskorý dážď Ducha Svätého, aby oživil každého z vás jednotlivo i ako celok. Ak máte v rodine deti, zapojte ich a rozprávajte sa s nimi o textoch určených pre ne.

Božie slovo nás vyzýva: „Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Hospodin. Blahoslavený muž, čo sa utieka k nemu. Bojte sa Hospodina jeho svätí, lebo tým, čo sa ho boja, nič nechýba.“ (Žalm 34,9.10)

TED N. C. WILSON,
PRESEDA GENERÁLNEJ KONFERENCIE.

PRVÁ SOBOTA

BOŽIE SLOVO A PREBUDENIE CIRKVI

SME PRIPRAVENÍ ODOVZDAŤ SA?

Sme na začiatku modlitebného týždňa, ktorý nesie názov „Božie slovo a prebudenie cirkvi“. Niektorí sa možno pýtajú, či vôbec potrebujeme ďalšie posolstvo o prebudení, oživení a obnove cirkvi. Možno si ako kresťan, adventista siedmeho dňa, spokojný s tým, že vidíš veci fungovať tak, ako fungovali v minulosti. Možno je základom tvojej identity adventistu siedmeho dňa to, že každú sobotu ideš do zboru na peknú bohoslužbu a žiješ dobrým životom, ktorý spĺňa mravné kritériá. Ak sa ti zdá, že to stačí, potom si si nechal ujsť najlepšiu časť toho, čo znamená byť adventistom siedmeho dňa!

Niekoľko však myšlienka na oživenie oslovuje. Keď sledujeme svetové udalosti a spoločenské zmeny, vnímame, že všetko stojí pred katastrofou. Možno túžiš po prebudení a myslíš si, že oživenie bude znamenať návrat k starému poriadku – k istote dobre usporiadanej doby a osvedčeným riešeniam.

Ani to možno nevyhovuje každému. Pre ďalších môže oživenie znamenať zmenu. Rád by si videl v cirkvi viac aktivít, viac zázakov a rýchly rast? Aj keď sa to všetko môže stať – a v dôsledku prebudenia cirkvi k nim dôjde – nie sú jadrom, podstatou oživenia.

Počas štúdia tejto témy o obnove budeme ako jednotlivci i ako cirkev pripravení prežiť nádherný duchovný zážitok. Skutočné oživenie prekračuje hranice krátkej skúsenosti. Musí to byť niečo viac než nový začiatok. Oživenie a obnova

znamenajú návrat na úplný začiatok. „Na počiatku bolo Slovo, to Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha. Ním vzniklo všetko a bez neho nevzniklo nič z toho, čo jestvuje.“ (Ján 1,1-3)

Jadro skutočnej obnovy

Obnova a oživenie znamenajú viac než návrat k základom alebo zmenu. Je to viac než otázka moci či vplyvu. Oživenie znamená obnovu nášho zamerania na Ježiša. Skrze Ježiša bolo všetko stvorené a len prostredníctvom neho môžeme byť aj my „znovustvorení“ a obnovení. Ježiš je a musí byť hlavným bodom akéhokoľvek oživenia.

Potrebujeme tento spôsob prebudenia? Ešte stále sme na zemi. Ježiš ešte neprišiel, aby nás vzal domov. Ešte sme nezažili zaslúbené vylatie Ducha Svätého, ktoré nás zmocní na dokončenie hlásania trojanjelského posolstva „každému národu, kmeňu, jazyku i ľudu“. (Zj 14,6) Ako cirkev potrebujeme obnovu. Toto oživenie nastane odrazu a celoplošne; najprv sa musí stať našou osobnou skúsenosťou.

Potrebujeme prebudenie my osobne? Každý z nás si môže urobiť malý test a odpovedať na otázky: „Komu patrí moje srdce? O kom premýšľam? O kom najradšej rozprávam? Komu patrí moja najväčšia náklonnosť? Pre koho som ochotný najviac urobiť? Ak sme prijali do svojho života Ježiša Krista, často o ňom premýšľame.

S ním súvisia naše najhlbšie myšlienky. Odozdali sme mu všetko, čo máme a čo sme. Chceme byť ako on. Túžime, aby v nás pôsobil jeho Duch. Túžime ho nasledovať a celým svojím životom mu robiť radosť.“ (SC 58)

Oživenie vzťahu

Abý sa začala obnova cirkvi, musí sa každý zamerať na svoj vzťah s Ježišom. Ak pochopíme, že sme spasení milosťou a úplne závislí od mocného Boha, ktorý nás nielen stvoril, ale tiež vykúpil, nemôžeme prežívať duchovný život mechanicky a so zákonníckym prístupom. Naše vďačné a úplné odovzdanie nášmu Pánovi vyústi v dynamickom a pulzujúcom kresťanskom živote a svedectve naplnenom Duchom.

Všetci potrebujeme pochopiť, v akej dobe žijeme. Príchod Ježiša Krista je veľmi blízko. Musíme pamätať na to, že všade okolo nás – a často aj v nás – prebieha veľký spor. Satan chce zničiť náš duchovný život a narušiť naše spojenie s Kristom. Chce, aby bol umlčaný silný hlas, o ktorom sa píše v knihe Zjavenie, v 14. kapitole.

Poznať znamená deliť sa

Oživenie, ktoré potrebujeme, sa nezakladá na emóciách ani zázrakoch. Chceme lepšie poznať Ježiša, aby sme sa oňho vedeli lepšie deliť. Na hlásanie evanjelia potrebujeme motiváciu a moc Svätého Ducha. Prosme Ježiša, aby poslal zaslúbeného Ducha Svätého, ako to urobil v prípade svojich nasledovníkov čakajúcich na Letnice. (Ján 16,7) Ako cirkev máme poslanie osloviť veľké mestá. Viac ako polovica svetovej populácie žije v mestách, a predsa v mnohých z nich nemáme naše zbory. Naše poslanie a poverenie nebude naplnené „silou ani mocou, ale mojím duchom! – znie výrok Hospodina zástupov“. (Zach 4,6)

Nové plány a stratégie majú svoje miesto, ale to, čo skutočne potrebujeme, je moc Slova, ktorým bolo na počiatku všetko stvorené a ktoré robí zázraky aj dnes. Potrebujeme sa otvoriť, aby sme sa mohli stať Božími vyslancami, ktorí nesú dobrú správu o Ježišovom spásnom víťazstve

a o jeho skorom príchode „každému národu, kmeňu, jazyku i ľudu“. (Zj 14,6)

Vzťah s Bohom

Poznávajme Ježiša stále viac, prežívajme s ním vzťah, choďme s ním každý deň. Len ak budeme Ježiša dobre poznať, môžeme ho predstaviť iným ľuďom. Prijat' Ježiša nie je jednorazová záležitosť. Musí to byť prehlbujúca sa skúsenosť. Ako apoštol Pavol, aj my musíme byť ochotní každý deň umierať sami sebe. (1 Kor 15,31)

Ako môžeme správne prežívať vzťah s Ježišom? Každý vzťah je o komunikácii. Modlitba otvára naše srdce, pripravuje nás na dôverný rozhovor s ním. Prekážky, ktoré nám bránia v tejto skúsenosti s Ježišom, padajú, keď poprosíme Boha, aby ich odstránil. Keď s Ježišom trávime čas na modlitbe, prostredníctvom Ducha Svätého môže byť zlomená naša pýcha, horkosť, náš pocit sebauspokojenia a materializmus.

Náš život je zavalený mnohými požiadavkami na náš čas a pozornosť. Udržať si živý vzťah s Ježišom je veľká výzva. Musíme si vybojovať a oddeliť čas, keď budeme načúvať Bohu.

Aj keď sa nám Boh prihovára cez prírodu a pôsobenie Ducha Svätého na našu myseľ, najkonkrétnejší spôsob, akým s nami komunikuje, je prostredníctvom svojho Slova. Keď trávime čas štúdiom Božieho slova, prosme v modlitbe Ducha Svätého, aby bol prítomný a odstránil všetko, čo nás delí od Boha.

Ako adventistom siedmeho dňa nám bol zverený nádherný poklad. Duch prorocký je jedným z najväčších darov pre Boží ľud poslednej doby. Slovan Ellen Whiteovej je to „menšie svetlo“, ktoré ukazuje na „väčšie svetlo“. (Ev 257) Študujme preto rady tohto Božieho posla. Dovoľte im, aby vás pritiahli k Ježišovi a povzbudili vás k hlbšiemu štúdiu Božieho slova.

Pravda, ktorá je v Ježišovi

Žijeme vo významnom období svetových dejín. Je veľmi dôležité, aby sme chápali, ako je naše učenie zakotvené v Ježišovi.

Čoskoro nastanú udalosti doby konca. Kristus sa skoro vráti a s definitívnou platnosťou ukončí dejiny sveta plného hriechu. Krv Ježiša Krista na kríži a jeho veľkňazská služba v nebeskej svätyni majú jediný zmysel – aby všetci, ktorí sa mu odovzdajú, vyznajú svoje hriechy a prijmú ho za svojho Spasiteľa, mohli byť zmierení s Bohom a mať večný život. Ak poznáme Baránka – nášho Veľkňaza a prichádzajúceho Kráľa – nemusíme sa báť súdu.

Prichádzajúci Kráľ

Je dôležité, aby sme pochopili sled udalostí, ktoré sa majú odohrať v blízkej budúcnosti. Keď sa Kristus pri svojom druhom príchode vráti, všetci ho uvidia. To je nádej, na splnenie ktorej čakáme. Sme presvedčení, že sa tak čoskoro stane. Už dnes vidíme, že všetko k tomu speje. V Evanjeliu podľa Matúša, v 24. kapitole sú opísané znamenia Ježišovho príchodu. Stačí sledovať udalosti, ktoré sa dejú okolo nás – hospodárske krízy, politická nestabilita, nové nemoci, spoločenský a morálny úpadok atď. Vidíme, že tieto znamenia sa naplňujú. Sú tendencie vytvoriť náboženský systém, ktorý bude usilovať o potlačenie náboženskej slobody a presadzovať náhradný deň uctievania Boha.

Keď Ježiš príde druhýkrát, jeho nohy sa nedotknú tejto zeme, ale my budeme zdvihnutí na oblaku „v ústrety Pánovi“. (1 Tes 4,17) Pred jeho návratom sa satan bude snažiť zviest vyvolených. (Mat 24,24) Pokúsi sa premeniť na „anjela svetla“ (2 Kor 11,14), čím bude chcieť stelesniť Krista. Ako rozoznáme tohto podvodníka od skutočného Krista?

Predstavte si spravodajské relácie masovo-komunikačných prostriedkov, ktoré budú všetkým dokazovať, že tento „Kristus“ je skutočný. „A satan, obklopený zlými anjeli, bude konať zázraky, pomocou ktorých bude chcieť zviest vyvolených.“ (Rady pro církev, 39) Nebudeme môcť dôverovať svojim zmyslom. Budeme musieť mať duchovný zrak obnovený Duchom Svätým. Budeme musieť byť v súlade so svojím

Spasiteľom a poznať jeho hlas v Božom slove, aby sme v najtemnejšej hodine Zeme dokázali „žiť z viery“. (Rim 1,17)

Blízko cieľovej roviny

Verím, že Boží plán pre záverečné dielo sa čoskoro naplní. Žime s Kristom a čakajme na Božieho Ducha. Dovoľme Bohu, aby nás použil v diele hlásania Božieho posolstva tomuto svetu, aby sa mohlo splniť zaslúbenie zaznamenané v knihe Habakuk: „Zem bude naplnená poznaním Hospodinovej slávy, ako sú moria zaliate vodami.“ (Hab 2,14) Božie dielo na zemi bude dokončené. Ježiš príde ako mocný Vysloboditeľ. Príde ako Kráľ kráľov a Pán pánov, aby vzal svoje deti domov.

Otázky na spoločné premýšľanie

1. Ako si môžeme v hluku súčasného médiami presýteného sveta udržať svoj pohľad zameraný na Ježiša? Aké praktické kroky môžeme urobiť, aby mohol Ježiš naplniť naše životy?
2. Veľa hovoríme a počúvame o „pravde“. Ako sa táto „pravda, ktorá je v Ježišovi“ (Ef 4,21), prejavuje, keď si v práci?
3. Prebudenie, obnova a oživenie sa týkajú jednotlivcov i celého spoločenstva. Ktoré konkrétne veci môžeme urobiť vo svojom živote a v zbere, aby došlo k oživeniu?

TED N. C. WILSON,
PRESEDA GENERÁLNEJ KONFERENCIE.

NEDEĽA

MOC BOŽIEHO SLOVA V NAŠOM ŽIVOTE

AKO MAŤ ÚŽITOK Z BOŽIEHO SLOVA

Život sa neudrzuje sám od seba. Aby živé organizmy zostali živé, sú závislé od prvkov vo svojom okolí. Spomeniem aspoň vodu, jedlo, kyslík... Pre existenciu života sú nenahraditeľné.

Prostredie, ktoré je v rozklade, predstavuje stálu hrozbu zmysluplnej ľudskej existencie. Udržať a zachovať v ňom život môže jedine Boh. Život je udržiavaný hlavne Božím slovom. Platí to predovšetkým o našom duchovnom živote, ktorý – aby zostal plný života – potrebuje nepretržite čerpať silu od Boha.

Boh a jeho slovo

Žalmista napísal: „Hospodinovým slovom boli utvorené nebesia a dychom jeho úst všetky ich zástupy.“ (Ž 33,6) Celé stvorenie a hlavne život vznikli vďaka moci Božieho slova. Samotná ľudská existencia je podmienená „všetkým, čo vychádza z Hospodinových úst“. (5 Moj 8,3)

Spojenie medzi životom a Božím slovom je hlboké, nezmerné a stále. Slovo, ktoré tvorilo, je to isté, ktoré stvorenie dodnes udržuje. Božia moc sa nám zjavuje v jeho slove, v jeho hovorení k nám.

Prostredníctvom svojho slova sa nám Boh prihovára v našich konkrétnych životných situáciách. Zjavuje svojmu ľudu svoj plán a svoju vôľu pre neho. Cieľom jeho slova je vždy naše duševné blaho, pretože je „dobré“. (Iz 39,8) Na Sinaji Izraeliti počuli Hospodinovo slovo, ktoré k nim

hovorilo a dalo im „správne nariadenia, spoľahlivé zákony, dobré ustanovenia a prikázania“. (Neh 9,13) Toto slovo má často formu zaslúbení, na ktoré sa môžeme vždy spoľahnúť a ktoré predvídajú plné uskutočnenie Božieho plánu spasenia. (Ž 105,42-45)

Šalamún povedal o moci Božieho slova toto: „Nech je zvelebený Hospodin, ktorý dal odpčinok svojmu izraelskému ľudu celkom tak, ako slúbil. Nevypadlo jediné slovo zo všetkých vzácných sľubov, ktoré sprostredkoval jeho služobník Mojžiš.“ (1 Kráľ 8,56) Božie slovo je spoľahlivé, pretože Boh plní to, čo sľúbi: „Hospodinovo slovo je naozaj úprimné a všetky jeho skutky sú pravdivé.“ (Ž 33,4) Boh koná v súlade s tým, čo hovorí: On je čestný Boh.

Ježiš a Slovo

Božie slovo je oveľa viac než počuteľný výrok vychádzajúci z Božích úst. Je viditeľné. „Na počiatku bolo Slovo, to Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha. Ním vzniklo všetko a bez neho nevzniklo nič z toho, čo jestvuje.“ (Ján 1,1-3) Je to to isté spoľahlivé, dôveryhodné a mocné Božie slovo, ktorým sa prihovára svojmu ľudu aj v Starej zmluve. V Novej zmluve sa stalo niečo nečakané: „Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami a my sme videli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodený Syn, plný milosti a pravdy.“ (Ján 1,14)

V Ježišovi, ktorý je stotožnený so Slovom, je nám zjavená Božia vôľa pre náš život. On je naším Spasiteľom. Prostredníctvom Ježiša sa nám prihovára Boh. (Ján 14,10) Ako vtelené Božie slovo je Ježiš tiež slovom pravdy (2 Kor 6,7), zmiernením (2 Kor 5,19), spásou (Sk 13,26) a slovom kríža (1 Kor 1,18). Ježiš Kristus zjednotil ľudstvo s Bohom a na kríži prejavil spásnu moc Božieho slova.

Boh môže urobiť všetko, čo povie. Čo Boh hovorí, to sa deje. Možno sa to nestane tak rýchlo, ako by sme to my chceli, ale určite sa to stane.

Božie slovo činí to, čo oznamuje alebo vyjadruje. Žalmista napísal, že Boh „poslal svoje slovo a uzdravil ich a z hrobu ich vyslobodil“. (Ž 107,20) Keď Hospodin odkazuje na slovo, ktoré vychádza z jeho úst, hovorí: „Nevráti sa ku mne naprázdno, pretože urobí to, čo som si želal, a dosiahne to, kvôli čomu som ho poslal.“ (Iz 55,11) Keď Hospodin hovorí, veci sa dejú!

Keď na Galilejskom mori ohrozovala životy učeníkov búrka, Ježiš vstal, „pohrozil víchru a prikázal moru: Mlč, utíš sa! Vtedy víchor ustal a nastalo veľké ticho.“ (Mar 4,39) Prikázal démonom, aby vyšli zo svojich obetí, a oni vyšli. (Mar 1,25) Tým, že povedal slovo, uzdravil ľudí. (Mat 8,8) Jeho slovo prinášalo predovšetkým odpustenie hriešnikom. (Mat 9,1-7)

Božie slovo a ja

Sme tí, komu je Božie slovo adresované. Boh sa nám prihovára ako Stvoriteľ a Vykupiteľ. Praje si, aby sme poznali jeho plán a jeho vôľu pre nás. Chce, aby sme vyšli zo svojej existenčnej temnoty do svetla zmysluplného života.

Božie slovo je zdrojom a striekajúcou fontánou večného života. (Ján 5,24; 6,63) Jeho slovo musíme poznať, pretože – ako nám Ježiš ukázal vo svojom živote – dotýka sa každého aspektu nášho života. Načúvanie Božiemu slovu je otázkou života a smrti. Boh si praje, aby sme začuli jeho hlas: „Dal som sa hľadať tým, čo sa na mňa nepýtali, dal som sa nájsť tým, čo ma nehľadali. Tu som, tu som, povedal som národu, čo nevzýval moje meno.“ (Iz 65,1)

Sme vyzývaní, aby sme počúvali Božie slovo, ktoré sa nám prihovára prostredníctvom Písma. (Iz 66,4) Toto počutie musí byť sprevádzané tým, že to, čo Slovo hovorí, tiež konáme vo svojom živote. Ježiš povedal: „A tak každý, kto počúva tieto moje slová a plní ich, bude sa podobáť múdremu mužovi, ktorý si postavil dom na skale.“ (Mat 7,24; por. 2 Par 34,21) Naša poslušnosť Božiemu slovu ukazuje, že sme ho naozaj počuli a privlastnili si ho.

Je dôležité, aby sme pod vedením Ducha Svätého čítali Božie slovo, pretože len pod jeho vplyvom sa môže zmeniť náš život. (2 Kor 3,15-18) Mali by sme Božie slovo skúmať, pretože svedčí o Tom, ktorý jediný nám môže darovať večný život. (Ján 5,39) V procese privlastňovania si Božieho slova musíme o ňom premýšľať a umožniť svojim myšlienkam spočínúť v obsahu a význame Božieho slova a v jeho význame pre nás ako jednotlivcov.

Abyste mali z Božieho slova úžitok, potrebujeme investovať do jeho čítania svoj čas. Pre ľudské srdce je to niečo neprirodzené. Preto je nevyhnutná modlitba. Prostredníctvom nej môžeme prosiť Pána, aby nás vytrhol z duchovnej ľahostajnosti a vložil do nášho srdca túžbu a ohotu počúvať jeho slovo.

Svoju prosbu v modlitbe by sme mali zmeniť na čin tak, že každý deň otvoríme Božie slovo. Čím viac ho budeme čítať, tým lepšie budeme rozumieť jeho posolstvu. Nesmieme ho prestať čítať, aj keď nepochopíme všetko, čo v ňom nájdeme. Jednoducho ho čítajme a dovolme, aby jeho posolstvo prenikalo do našej mysle a nášho srdca. Počas tohto procesu nás bude moc Ducha Svätého pomaly meniť.

Keď počúvame, čítame Božie slovo a rozjíname o ňom, deje sa niečo výnimočné: Kristus – Slovo – prichádza, aby skrze vieru prebýval v našom srdci. (Ef 3,17) Božie slovo je živé, preto môže oživiť aj nás: „Veď Božie slovo je živé a účinné, ostrejšie ako akýkoľvek dvojsečný meč... rozsudzuje túžby a úmysly srdca.“ (Žid 4,12) Pretože je živé, môže v našom živote vykonať to, čo hovorí. Verme v Božie slovo, pretože ten, ktorý sa nám prostredníctvom neho prihovára, je spoľahlivý a má moc vykonať, čo sľúbil.

Dovoľme Božiemu slovu, aby nás každý deň vyučovalo. (2 Tim 3,15) Dovoľme mu, aby nás utešovalo, keď čelíme ťažkostiam, pokušeniam a utrpeniu. (Ž 119,16.162) Nech nádej, ktorú nájdeme na jeho stránkach, naplní naše srdcia radosťou. (Ž 56,10.11; 2 Kor 1,20)

Dovoľme Božiemu Slovu z kríža naplniť naše srdcia, aby sme mohli horieť ako oheň a slúžiť Pánovi a iným ľuďom. (Jer 23,29)

Námety na spoločné premýšľanie

1. Boh sa nám prihovára prostredníctvom stvorenia. V čom môžeme v prírode rozpoznať Božiu stvoriteľskú a udržujúcu moc?

2. Moc Božieho slova sa prejavila aj v Ježišom živote a jeho pozemskej službe. V ktorých príbehoch z Ježišovho života môžeme vidieť moc Božieho slova?

3. Božia moc sa prejavuje aj v jeho slove o vykúpení. Ako vnímaš moc Božieho slova vo svojom živote?

ANGEL MANUEL RODRÍGUEZ

PÔSOBIL PRED ODCHODOM DO DÔCHODKU

V ROKU 2011 AKO RIADITEĽ

BIBLICKÉHO VÝSKUMNÉHO INŠTITÚTU.

PONDELOK

SRDCE A PÔDA

ČO JE V TVOJOM SRDCI?

Ježišovo podobenstvo o rozsievачovi v Lukášovom evanjeliu 8,4-15 hovorí o stave nášho srdca. Boh túži zasiať do nášho srdca svoje slovo. Od stavu nášho srdca závisí, či toto slovo prinesie ovocie.

Ako vyzerá srdce, ktoré je otvorené Božiemu hlasu? Ako sa v ňom môže semeno Božieho slova zakoreniť a rásť? Ako môže Božie slovo v našom živote spôsobiť duchovné oživenie?

Rozsievач, semeno a pôda

Podobenstvo o rozsievачovi nachádzame vo všetkých troch synoptických evanjeliách. (Mat 13,1-9.18-23; Mar 4,1-9.13-20; Luk 8,4-8.11-15)

Všetky verzie obsahujú tri základné prvky: rozsievачa, semeno a pôdu.

Rozsievач

Rozsievач znamená rozhadzovať semená po zemi. V biblickej dobe nosili roľníci semená v košíku alebo malom vreci. Nabrali si plnú hrst semien a rozhadzovali ich. Keď rozsievач rozhadzuje semená, nevezme si jedno semeno a nedá ho opatrne do zeme. Rozsievач si vymedzí priestor, kde bude rozsievач, a hádže pokiaľ možno čo najviac semien. Vie, že nevzide a nedozreje každé semeno.

Písmo identifikuje Pána Boha ako rozsievачa. (Mat 13,37) Ellen Whiteová napísala: „Ako šiel

rozsievač na pole, tak prišiel Kristus na svet, aby rozsieval nebeské semeno pravdy.“ (KP 16)

Semeno

Písmo sväté stotožňuje semeno s Božím slovom. (Luk 8,11) Ako semeno v sebe ukrýva život rastliny, tak je Božie slovo prameňom života pre tých, ktorí ho prijímajú. Podobne ako roľník rozhadzuje semená, Boh „rozhadzuje“ svoje slovo na niektoré málo pravdepodobné miesta.

Pred mnohými rokmi došlo v moskovskom divadle k zvláštnej udalosti. Idol večerných predstavení Alexander Rostovcev prežil obrátenie počas hry nazvanej Kristus v tuxede. Táto hra chcela zosmiešniť Krista. Alexander hral rolu Ježiša. Podľa scenára mal prečítať dva verše z Ježišovho Kázania na vrchu, vyzliecť si sako a zvoláť: „Dajte mi moje tuxedo a cylinder!“ Keď prečítal slová: „Blahoslavení chudobní duchom, lebo ich je nebeské kráľovstvo. Blahoslavení žalostiaci, lebo oni budú potešení,“ začal sa triasť. Namiesto toho, aby pokračoval podľa scenára, čítal ďalšie verše z Evanjelia podľa Matúša, piatej kapitoly. Nevšimál si kašeľ, výkriky ani dupkanie ostatných hercov. Spomenul si na jeden verš, ktorý sa naučil ako dieťa v ruskom ortodoxnom kostole. Vykríkol: „Pane, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva!“ (Luk 23,42) Skôr ako bola spustená opona, Rostovcev uveril v Ježiša Krista ako svojho osobného Spasiteľa.

Boh „rozhadzuje“ svoje slovo na tie najnepravdepodobnejšie miesta. Snaží sa zachrániť čo najviac spurných detí.

Ježiš prišiel rozhadzovať semená pravdy do ľudských srdc. Volá aj nás, aby sme s ním spolupracovali a zasievali semená pravdy do ľudských srdc. Rozsievanie nie je vždy jednoduché. Vidíme to aj v Ježišovom pozemskom živote. Ellen Whiteová napísala: „Odišiel zo svojho nebeského domova, kde bola istota a pokoj, opustil slávu, ktorú mal s Ocom ešte pred stvorením sveta, zriekol sa svojho postavenia Vládcu vesmíru a na svet prišiel ako Muž bolesti, ako človek vystavený rôznemu pokúšeniu. Prišiel, aby v slzách rozsieval semeno života v záujme hriešneho sveta a zavlažil ho svojou krvou.“ (KP 19)

Je možné, že pri rozsievaní semena Božej pravdy budeme niekedy prežívať utrpenie a osamelosť. Ale rozsievanie nie je nikdy zbytočné. Spomeňme si na našich predchodcov v dejinách kresťanstva: na Valdenských, Jána Viklífa, Jána Husa... Títo ľudia sa odovzdali službe pre Boha. Niektorí dokonca kvôli tomu položili svoj život. Ellen Whiteová o nich napísala: „Boli prenasledovaní a zomierali, ale ich krv zvlažovala zasiaté semeno, ktoré prinášalo plody.“ (VSV 58)

Pôda

Zdravá pôda sa skladá z niekoľkých zložiek. Ak jej niektorá zložka chýba, pôda je v nerovnováhe a ovplyvňuje životy rastlín, ktoré v nej rastú. Keď sú rastliny silné a zdravé, dokážu odolať svojim „nepriateľom“ – burine, hmyzu, suchu... Podobný princíp platí aj v našom duchovnom živote. Aj on by mal byť v rovnováhe.

V tomto podobenstve je zrejme dielo nepriateľa. Na tvrdom povrchu cesty, kde je Božie slovo pošliapané a nedocenené, satan „kradne“ Božie slovo zo srdc poslucháčov. Na skalnatej pôde nemajú rastliny dostatočne hlboké korene. Satanovi sa ľahko darí „odstrániť“ Božie slovo zo srdca. Keď sa trníu starostí, bohatstva, ustaranosti či zábavy dovolí, aby vytlačilo rastliny, satan „duší“ Božie slovo v srdci.

Všimnime si rastliny v dobrej, zdravej pôde. V tejto pôde satan nemohol ohroziť semená Božieho slova, ktoré zostali pevne zakorenené v srdci! Nepriateľ sa stal bezmocný! Zrno vyrástlo a „prinieslo stonásobný úžitok“. (Luk 8,8)

Bože, stvor mi čisté srdce

Ak ste ako ja, nájdete sa vo viacerých opisoch pôdy. Čo môžeme urobiť, aby sme udržali stav nášho srdca silný a zdravý a mohli prinášať ovocie? Písmo navrhuje tri veci:

1. Opis dobrej pôdy u Lukáša 8,15 predpokladá, že ľudia, ktorí počuli Božie slovo, mali „dobré a úprimné srdce“. Modlime sa za čisté srdce a úprimného ducha. Všetci sme zhršili a sme ďaleko od Božej slávy. (Rim 3,23; 7,14) Kvôli hriechu sú aj naše dobré skutky poškvrnené

nečistými pohnútkami. Modlime sa preto slovami žalmu: „Zakry si tvár pred mojimi hriechmi a zotri všetky moje viny! Stvor mi čisté srdce, Bože, obnov vo mne pevného ducha!“ (Ž 51,11.12)

2. Ďalším znakom dobrej pôdy je, že ľudia „zachovávajú“ Božie slovo. Predpokladá to tieto kroky:

a) Božie slovo musíme počuť. Trávime čas nad Božím slovom? Počúvame kázania v zhromaždení, v ktorých zaznieva jeho slovo? Študujeme Božie slovo so spoluveriacimi? To všetko sú skvelé spôsoby, ako začuť, ako sa nám Boh prihovára.

b) Božiemu slovu musíme porozumieť. Vieme si nájsť čas, aby sme s ním zápasili? Aby sme ho študovali? Čítame ho spolu s ostatnými a rozprávame sa o ňom? Božie slovo nie je vždy jednoduché na pochopenie, ale Boh sľubuje, že Duch Svätý nám pomôže. (1 Kor 2,10-12)

c) Božie slovo musíme prijať. Chceme dostať posolstvo od Boha? Keď pochopíme, čo nám Boh hovorí, niekedy (buďme úprimní) to jednoducho nechceme prijať! Ak však Božie slovo prijmem do svojho života, naše vnútro sa naplní pokojom, ktorý prevyšuje každý rozum. (Fil 4,7)

d) Božie slovo musíme poslúchnuť. Prijatť je jedna vec, poslúchnuť je niečo iné. Či už ide o verejné nasledovanie Pána (napríklad v zachovávaní soboty alebo zanechaní toho, čo škodí mne či iným), alebo o nejakú súkromnú vec, poslušnosť volá k činu.

3. Dobrá pôda znamená, že ľudia „vytrvalo prinášajú ovocie“. (Luk 8,15) Ako často sa v modlitbe pýtaš: „Pane, dokedy bude trvať to alebo ono? Kedy sa konečne tento človek rozhodne pre Teba?“ Často chceme, aby šlo všetko veľmi rýchlo. Súčasťou kresťanského života je trpezlivosť. („Donášajú úžitok v trpezlivosti“ – preklad prof. Roháčka.)

Dobrá pôda, dobrá úroda

Čo je v tvojom srdci? Vážiš si Božie slovo? Si v ňom zakorenenejší? Chceš, aby Boh utíšil tvoje zmalomyselnené srdce? Nech je stav tvojho srdca akýkoľvek, Boh je ochotný a schopný zasadiť doň svoje semená života.

Modli sa za čisté srdce. Počúvaj, rozumej, prijímaj a poslúchaj Božie slovo. Zostávaj v ňom a čakaj, že pod jeho vedením porastieš.

Námety na spoločné premýšľanie

1. Premýšľaj o svojej súčasnej situácii. Je pôda tvojho srdca a kresťanského života dobrá, alebo je udupaná, skalnatá či zaburinená? Prečo?
2. Čo chceš urobiť, aby bola pôda tvojho duchovného prežívania lepšia a Božie slovo mohlo lepšie a rýchlejšie rásť?
3. Čo pre teba v súvislosti s týmto podobenstvom znamená rast k zrelosti?

BONITA JOYNER SHIELDS

JE REDAKTORKA

ODDELENIA SOBOTNEJ ŠKOLY
PRI GENERÁLNEJ KONFERENCII.

UTOROK

PREKROČIŤ JORDÁN

SLOVO BOŽIE A RIEKA JORDÁN

Izraelský národ došiel do nádherného údolia Šittim, ktoré bolo plné akáciových stromov. Jozua vtedy prežíval obdobie veľkej neistoty. Čakala ho ťažká úloha. Izraeliti stáli pred riekou Jordán. Na druhom brehu sa rozprestieralo mesto Jericho – obrovská a silná pevnosť.

Nastal čas prekročiť Jordán. Skúste si predstaviť, ako sa Jozua cítil. Mojžiš zomrel. Odišiel v okamihu, keď ho najviac potrebovali – na hraniciach zaslúbenej krajiny! Ako majú prejsť Jordán, keď je navyše ešte aj rozvodnený? (Joz 3,15) Ako zdolať silné múry Jericha a obrov, ktorí v ňom žijú? Ako veľmi by sa im v tomto rozhodujúcom okamihu zišla Mojžišova múdrosť a skúsenosti! Ako mal Jozua prekonať tento problém a viesť izraelský národ do zaslúbenej krajiny? Veď tí ľudia boli ochotní vymeniť krajinu svojich snov za chvíľku radosti v akáciových hájoch. Komu mohol Jozua dôverovať?

Mojžišova smrť znamenala pre izraelský národ veľkú stratu. Vedeli však, že Boh je stále s nimi. „Aj keď Izraelci nad veľkou stratou smútili, vedeli, že nie sú opustení, pretože vo dne sa nad svätostánkom vznášal oblak a v noci ohnivý stĺp ako znamenie, že Boh ich ešte stále vedie a bude im pomáhať, ak budú žiť podľa jeho prikázaní.“ (PP 359)

Jozua čakal na pokyny od Hospodina. Narodil sa v otroctve. 40 rokov strávil v Egypte a 40 rokov bol Mojžišovou „pravou rukou“. (4 Moj 11,28) V hebrejčine jeho meno znamená „Hospodin je spása“.

Odkazuje na meno Boha, ktorý sa zjavil Mojžišovi v horiacom kre a predstavil sa slovami: „Som, ktorý som“. (2 Moj 3,14) Jozuovo meno sa stalo pre všetkých živou pripomienkou toho, že Boh zachraňuje svoj ľud. Izraelský národ do zaslúbenej krajiny nevedie Mojžiš ani Jozua, ani nikto iný, ale sám Boh. Neskôr práve toto meno dostal Ježiš. Tým sa stal Jozua predobrazom Krista.

Čakanie na Boha

Jozua neraz vo svojom živote okúsil Božiu moc. Bol na vrchu Sinaj, keď ho zakrývala sláva Božej prítomnosti. Videl Mojžiša, ako zostupuje z vrchu so zákonom napísaným Božím prstom. (2 Moj 32,17) Bol to on, kto bojoval proti Amálekovi a vyhral boj, kým Mojžiš držal ruky zdvihnuté. (2 Moj 17,8-16) Jozua bol jedným z dvanástich vyzvedačov, ktorých Mojžiš vyslal, aby preskúmali zaslúbenú krajinu – a jedným z dvoch, ktorí verili, že Boh je natoľko mocný, že im dá víťazstvo nad obrami.

Jozua mal vlastnosti, aké by mal mať správny vodca – pevnosť a miernosť, ktorými si získal dôveru a poslušnosť svojich mužov, a schopnosť rýchlo sa rozhodovať. Jozua sa však nespoliehal na svoje schopnosti a predpoklady. Od Mojžiša sa naučil to najdôležitejšie – plne sa spoliehať výhradne na Boha. Stotožnil sa s Mojžišovým vyznaním: „Ak nepôjdeš s nami, ani nás odtiaľto

nevyvádzaj!“ (2 Moj 33,15) To je dôvod, prečo Jozua verne čakal na Pánove pokyny.

Boh prehovoril k Jozuovi. Je zaujímavé, že neslo o nijaký strategický plán na dobytie. Nebolo to ani o detailných mapách či vojsku potrebnom na dosiahnutie víťazstva. Boh začal nečakanými inštrukciami. Jozuovu pozornosť upriamil na to najdôležitejšie: „Len buď silný a veľmi odvážny, aby si konal podľa zákona, ktorý ti prikázal môj služobník Mojžiš. Neodboč od neho ani napravo, ani naľavo, aby si si rozumne počínal vo všetkom, čo podnikneš. Nech sa táto kniha zákona nevzdialí od tvojich úst. Rozjímaj o nej vo dne i v noci, aby si zachovával všetko, čo je v nej napísané, lebo vtedy sa ti zdará cesta a budeš si počínať rozumne.“ (Joz 1,7.8) Úspech Jozuu ako vodcu – a izraelského ľudu ako národa – bude závisieť od ich poslušnosti Božiemu zákonu a jeho slovu. Až po tomto pokyne začal Boh dávať Jozuovi konkrétne príkazy, ako má ďalej pokračovať.

Na hraniciach zaslúbenej krajiny

Dejiny sveta sa blížia k záveru. Ako cirkev stojíme na hraniciach zaslúbenej krajiny. Niekedy na to zabúdame – hlavne vtedy, keď sú akáciové údolia rozkvitnuté. Ako jednotlivci často čelíme svojmu vlastnému Jerichu. Aké ponaučenie si môžeme vziať z tohto príbehu a z rád, ktoré dáva Boh v knihe Jozua 1,7.8? Aké otázky by sme si mali položiť?

1. Otázky o Božej prítomnosti. Máme Jozuovo presvedčenie, že je zbytočné pokračovať v ceste, ak s nami nepôjde Boh? Veríme, že Božia prítomnosť sa prejavuje prostredníctvom Božieho slova?
2. Otázky o odvahe. Sme takí odvážni, ako to chce Boh? Prejavíme odvahu, ktorá je potrebná na to, aby sme ho nasledovali a boli verní jeho slovu, nech sa deje čokoľvek? Bol izraelský ľud v očiach iných naivný, nedôstojný alebo hlúpy, keď sedem dní obchádzal Jericho? Je dôležité, aby sme si uvedomili, že na hraniciach zaslúbenej krajiny bude takáto odvaha znovu veľmi potrebná.

3. Otázky o úspechu. Každý chce byť úspešný. Čo nám tento príbeh odhaľuje o tajomstve úspechu? Často túžime po tom, aby sme mohli byť svedkami priameho Božieho zásahu. Chceme vidieť vody nášho Jordánu rozdelené. Sme prekvapení Božím zdanlivým mlčaním. Riadime sa podľa Božích pokynov, ktoré nám boli zjavené? Alebo čakáme niečo nové?
4. Otázky o ponorení sa do Božieho slova. Ako hlboko sa ponárame do Božieho slova? Aké metódy používame?
5. Otázky o tom, čo je napísané v Božom slove. Ako verne sa podľa neho riadime? Ak prijímame len časť Božích pokynov, svedčí to o rešpekte len k určitým častiam zákona, ale nie k Darcovi zákona. Sme ochotní prijať a poslúchať všetko, čo je zjavené v Biblii?

Prekročiť Jordán

Kniha Jozua hovorí o tom, ako sa v Jozuovom živote naplnilo Božie zaslúbenie. Jozua bol verný a Boh ho mohol použiť. Previedol Boží ľud cez Jordán. Múry Jericha padli. Božia prítomnosť bola s nimi. Izraelský národ zaujal zaslúbenú krajinu.

Jozua dovolil Bohu, aby bol jeho Vodcom. Jeho vlastná sláva nebola pre neho najdôležitejšia. V mysliach a srdciach ľudí chcel postaviť oltár Bohu. Božie slovo odovzdával ďalším generáciám. „Nebolo ani jediné slovo z toho všetkého, čo Mojžiš prikázal, čo by Jozua neprečítal pred celým zhromaždením Izraela, pred ženami, deťmi i pred cudzincami, ktorí šli s nimi.“ (Joz 8,35)

Jozua sa rozhodol slúžiť Pánovi vo všetkých oblastiach svojho života. Na konci svojho života dosvedčil, že Boh je verný a jeho zaslúbenia nie sú prelud. „Ja dnes odchádzam cestou každého pozemšťana. Uvedomte si celým srdcom a celou dušou, že nezanikol ani jeden z dobrých sľubov, ktoré vám dal Hospodin, váš Boh. Všetky sa splnili. Nestratilo sa ani slovo.“ (Joz 23,14) Boh sa spoľahol na Jozuu, pretože Jozua sa spoľahol na svojho Pána.

Chceme byť ako Jozua? Pamätáme na to, že cieľom našej cesty je zaslúbená krajina za Jordánom,

nie údolie pred touto riekou? Čo znamená, že máme prekročiť Jordán?

V Písme je zaslúbené, že Boh bude s nami. Chce sa s nami stretnúť prostredníctvom svojho slova. Prostredníctvom neho sa nám chce prihovárať a meniť nás. Ak budeme ochotní poslúchať Boha a necháme sa ním viesť, dokážeme prekročiť Jordán a ísť ďalej. Sme ochotní vyjsť s Ježišom, s Pánom, ktorý nás zachraňuje?

Otázky na spoločné premýšľanie

1. Kedy otvárame svoju Bibliu? Ráno alebo večer? Alebo azda na obed? Premýšľajte o tom, ako si

vybudovať zvyk pravidelne sa sýtiť Božím slovom.

2. Jozua mal veľkú vieru v Boha – a nebál sa deliť o ňu s inými. Ako sa môžeme praktickým spôsobom deliť o svoju vieru s ostatnými – každý osobne alebo ako zbor?

*GALINA STELEOVÁ
PRACUJE V ARCHÍVE
GENERÁLNEJ KONFERENCIE
A SPRACOVÁVA VÝSKUMY
A ŠTATISTIKY CIRKVI.*

STREDA

VÝZVA K VODCOVSTVU

AKO MÔŽEME NIEST POSOLSTVO OD BOHA

Jeden mladý muž miloval rýchlu jazdu po horských cestách na svojom športovom aute. Jedného dňa sa oproti nemu v neprehľadnej zákrute vyrútilo protiúduce vozidlo. Z jeho jazdného pruhu sa stačilo stiahnuť práve včas. Keď sa míňali, vodička sa vyklonila z okna a zakričala: „Prasa!“

Mladý muž sa rozzúrnil. „Ty sviňa!“ zakričal jej. „Veď ona bola na mojej strane vozovky,“ zahundral. „Ako si dovoľuje povedať mi, že som prasa!“ Jeho jediným zadostučinením bolo, že nestratil duchaprítomnosť a nadávku jej vrátil.

A potom vyšiel zo zákruhy – a tam zrazil prasa, ktoré stálo uprostred cesty!

Hrozbám a problémom niekedy predchádzajú rôzne varovania. Náš Pán vidí vždy „za roh“, do budúcnosti. V každej kríze nás varuje pred nebezpečenstvom. Ukazuje nám možnosti, ktoré máme k dispozícii, ak sa budeme riadiť podľa jeho rád.

Aj pred nami sú na ceste rôzne prekážky. Boh nás na ne upozorňuje. Mnohí kresťania sa nechávajú ovplyvňovať a riadia sa príkladom rôznych moderných trendov v spoločnosti. Podliehajú egoizmu namiesto toho, aby sa obrátili k Božiemu slovu.

Tento svet sa rúti v ústrety svojej poslednej hodine. Pre každého z nás má Boh pripravený plán. Vyzýva nás, aby sme boli poslami a vodcami, ktorí kričia: „Vyjdi z neho (z Babylona), ľud môj...“ (Zj 18,4) Je na nás, ako na túto výzvu a povolanie odpovieme.

Nehemiášov príklad

Nehemiáš je príkladom posla a vodcu. Keď sa stretávame s Nehemiášom prvýkrát, slúži na dvore perzského kráľa Artaxerxa ako čašník. Aj keď na kráľovskom dvore zastával vplyvné postavenie a bol obklopený bohatstvom, jeho srdce patrilo Bohu a bolo s ľuďmi, ktorý dostal sväté Písma.

Nehemiášovi predkovia boli zajatí pred sedemdesiatimi rokmi, keď Babylončania zničili Jeruzalem. Za vlády Perzskej ríše dostali Židia v zajatí povolenie vrátiť sa domov. Tým sa splnilo zaslúbenie, ktoré dal kedysi Boh izraelskému národu. (Jer 29,10)

Mnohým sa v zajatí darilo celkom dobre, preto sa rozhodli zostať tam. Bolo ťažké postaviť všetko znovu zo spálených trosiek. Boh potreboval vodcu, ktorý uprednostní službu a úctu k Bohu pred všetkými pozemskými záležitosťami.

Na začiatku knihy Nehemiáš čítame, že poslovia, ktorí dorazili z Judska a Jeruzalema, priniesli zlé správy. „Zvyšok tých, čo sa vrátili zo zajatia, je v tamojšej provincii vo veľkej núdzi a potupe. Hradby Jeruzalema sú zbúrané a jeho brány pohltit oheň.“ (Neh 1,3)

Nehemiáš bol veľmi zarmútený. Pomoc hľadal v dvoch zdrojoch: v modlitbe a v Božom slove. Plakal, postil sa, modlil sa, vyznával svoje hriechy a hriechy svojho ľudu. Povzbudenie

nachádzal v Božích zaslúbeniach milosrdenstva a obnovy, keď sa Boží ľud obráti k Bohu v pokání a vo viere. (Neh 1,5-11)

Modlitba a štúdium Božieho slova

Štyri mesiace vylieval Nehemiáš pred Bohom svoje srdce. Potom ho Pán poveril úlohou. Nehemiáš bol povoláný k tomu, aby znovu vybudoval Jeruzalem. Modlil sa: „Ach, Pane... dopraj dnes úspech svojmu služobníkovi a daj, aby našiel zľutovanie u tohto muža.“ (Neh 1,11) A čakal.

Ježiš odhaľoval Božiu vôľu pre svoj život podobným spôsobom. Na modlitbe a pri štúdiu Božieho slova jasne pochopil svoje poslanie Spasiteľa. Dozvedel sa Otcovu vôľu na každý deň rovnako, ako to robil Nehemiáš a ako to môžeme robiť aj my.

Keď učeníci čakali na zostúpenie Ducha Svätého, ponorili sa do Božieho slova a modlili sa. (Sk 2) Chváľme Boha za to, že Duch Svätý nás obdaruje rovnakou múdrosťou, pochopením, darmi a nadšením pre šírenie posolstva o spásе tým, ktorých poznáme a ktorých nám Boh pošle do cesty.

Ako viesť iných k nasledovaniu Krista

Jedného dňa si kráľ Artaxerxes všimol Nehemiášovu smutnú tvár a spýtal sa ho, čo ho trápi. Nehemiáš povedal kráľovi o potrebách svojho ľudu v Jeruzaleme. „Čo si praješ?“ spýtal sa ho kráľ. Nehemiáš rýchlo vymenoval svoje žiadosti a dostal všetko, o čo prosil. (Neh 2,2-8)

Nehemiáš nebol staviteľ ani architekt. Nemal tie „správne“ školy. Napriek tomu ho Boh poveril touto úlohou a vyslal do Jeruzalema ako svojho povereného vodcu.

Cindy Tutschová o tom napísala: „Ak si kresťan, si vodca! Súčasťou našej zodpovednosti ako Ježišových nasledovníkov je používať svoj vplyv na to, aby sme viedli iných k nasledovaniu Ježiša. Môžeme to robiť rôznymi spôsobmi, podľa našich duchovných darov.“ (Cindy Tutsch, Ellen White on Leadership: Guidance for Those Who Influence Others, str. 7)

Byť vodcom znamená mať vplyv na ľudí – na naše deti, našu rodinu, našich priateľov, spolupracovníkov a susedov. Ježiš nás volá, aby sme boli ako Nehemiáš; teda niekým, kto je ochotný denne sa stretávať s Bohom a jeho slovom na modlitbe. On nás chce poveriť a obdarovať službou vodcovstva. Kristus pripravuje ľudí pre nebesá. Naš vplyv chce využiť na to, aby sme k nemu viedli ľudí.

Princíp vodcovstva

Nehemiášov príklad je poučením pre celý Boží ľud. Učí nás, že sa nemáme len veľa modliť, ale tiež rozumne plánovať a usilovne pracovať. Nehemiáš pochopil Hospodinovo slovo, ktoré dal Zorobábelovi: „Nie silou ani mocou, ale mojím duchom! – znie výrok Hospodina zástupcov.“ (Zach 4,6) Zo skúsenosti vedel, že muži a ženy modlitby sú ľudia činu a že základom úspechu duchovného úsilia pre nášho Pána je starostlivá úvaha a zrelé plány.

Keď prišiel Nehemiáš do Jeruzalema, prešiel cez mesto a zhodnotil situáciu. Keď uvidel tú skazu, bol veľmi zarmútený. Vyhliadky boli pochmúrne. Napriek tomu sa mu podarilo získať si srdcia ľudí tým, že im porozprával o vypočutých modlitbách a skúsenostiach s Bohom, ktoré ho priviedli do Jeruzalema. Presvedčený ľud odpovedal: „Vzchopme sa a dajme sa do stavby!“ (Neh 2,18)

Narazili však na odpor – výsmech, fyzické útoky, zastrašovanie, spreneveru, ohováranie a zradu. Na každý útok Nehemiáš odpovedal Božím slovom. (Neh 2,19,20)

Pod jeho vedením boli múry za krátky čas opravené – za 52 dní. (Neh 6,15) Nepriatelia Božieho ľudu videli, že Boh je s nimi. (Neh 6,16)

Nehemiáš vedie svoj ľud k Božiemu slovu

Tehly a malta by neudržali obyvateľov v bezpečí. Nehemiáš vedel, že skutočné bezpečie obyvateľov Jeruzalema spočíva v znovuvybudovaní ich vlastných sŕdc. Preto zhromaždil ľud, aby

počúval čítanie Božieho slova. Nerobili to už mnoho rokov.

Keď im pripomenul Božie varovania, plakali (Neh 8,1.8.9) a „zviazali sa kľatbou a prísahou, že sa budú riadiť Božím zákonom“. (Neh 10,30) Nehemiáš na nich naliehal, aby si pripomenuli Božie odpustenie a milosť. Nakoniec dodal: „Robiť radosť Hospodinovi je vašim útočiskom.“ (Neh 8,10)

Potom Nehemiáš odišiel do paláca perzského kráľa. Po čase sa do Jeruzalema opäť vrátil. Zistil, že ľudia sa vrátili k svojim hriechom. Ako Bohom povolaný vodca dbal o reformáciu, ktorú bolo potrebné urobiť.

Postavil sa proti zmiešaným manželstvám s neveriacimi. (Neh 13,23-28) Vyzval ľud, aby prinášali desiatky a obetné dary (Neh 13,7-13) a svätili sobotu. (Neh 13,15-22) Niektoré z jeho reforiem sa ľuďom možno zdali dosť tvrdé. Nehemiáš bol však presvedčený, že povedú k dobrému. Božie varovania slúžia vždy pre naše prítomné i budúce dobro.

Prijatie Božieho volania

Žijeme na hraniciach večnosti. V súčasnosti si uvedomujeme rôzne hrozby. Ako asi musia anjeli plakať, keď vidia stav laodicejskej cirkvi – ľudu, ktorý si neuvedomuje svoje potreby v tejto nebezpečnej dobe.

„Satan sa bojí najviac toho, že Boží ľud odstráni každú prekážku a Pán bude môcť vyliat Svätého Ducha na chradnúcu cirkev. Satan sa snaží, aby do konca času nedošlo k nijakému prebudeniu – či už veľkému, alebo malému.“ (ISM 124)

Boh volá každého z nás, aby sa stal jedným z jeho vodcov. Praje si, aby sme sa modlili a spolu s inými študovali Písmo. Buďme ako Nehemiáš. Hovorme o tom, čo Boh koná v našom živote.

Jedného dňa kráčal po ulici muž. Zastavil ho nadšený mladý kresťan, ktorý mu do ruky vložil leták. Ten muž, aj keď bol znechutený a nechcel sa s nikým rozprávať, vzal leták a strčil ho do tašky. Keď prišiel domov, pokrčený leták vytiahol

z tašky a hodil do ohňa. Urobil však jednu „chybu“ – hľadel, ako horí. Skôr než ho oheň úplne pohltí, jasne zažiarila posledná veta: „Pánovo slovo zostáva naveky.“ (1 Pet 1,24) Tento muž uveril, že sa mu prihovoril Boh, ktorého kedysi poznal. Svoj život znovu odovzdal Ježišovi.

Ježišova moc, ktorá stvorila vesmír, je aj v jeho písanom slove. Prostredníctvom proroka Izaiáša Boh zaslúbil: „Tak sa stane s mojim slovom, ktoré mi vyjde z úst. Nevráti sa ku mne naprázdno, pretože urobí to, čo som si želal, a dosiahne to, kvôli čomu som ho poslal.“ (Iz 55,11)

Boh nás chce povolať za vodcov, ktorí smelo a odvážne hlásajú Božie slovo. Ježiš sa čoskoro vráti. Veríme, že pred jeho príchodom nastane oživenie v modlitbe, čítaní Božieho slova a záväzku úplného odovzdania sa Kristovi.

Musíme sa rozhodnúť, či prijmeme toto povolanie stať sa vodcami, ktorí budú viesť ľudí ku Kristovi. Otvorme srdce svojmu Spasiteľovi. Vyznajme mu hriechy a prijmime jeho očisťujúcu moc. Pýtajme sa ho, aké má pre nás poslanie.

Námety na spoločné premýšľanie

1. Čo znamená byť vodcom? Je to nejaké „vysoké“ postavenie v zbore alebo cirkvi?
2. Niektorí ľudia vnímajú, že sú „povolani“ skôr k nasledovaniu ako k vodcovstvu. Sú presvedčení, že nemajú nijaké zvláštne schopnosti. Čo by ste im povedali?
3. Jedným z Nehemiášových „tajomstiev úspechu“ bola schopnosť čakať na Pána a jeho odpovede v pravý čas. Sme tiež takí trpezliví? Dôverujeme Bohu, aj keď sa nám zdá, že na naše modlitby neodpovedá podľa našich predstáv? Čakáme na jeho odpovede?

JERRY PAGE

JE VEDÚCI ODDELENIA OSOBNÉJ SLUŽBY
PRI GENERÁLNEJ KONFERENCII.

ŠTVRTOK

ŠTÚDIUM BIBLIE A MODLITBA

PREŽÍVAME MOC BOŽIEHO SLOVA?

Mnohí z nás okúsili moc a bohatstvo Božieho slova. Môžeme vyznať, že „Božie slovo je živé a účinné, ostrejšie ako akýkoľvek dvojsečný meč“. (Žid 4,12) Božie slovo má moc viesť nás k Ježišovi, nášmu Spasiteľovi, meniť nás i náš život.

Jednou z biblických postáv, ktorá v živote čerpa silu z oživujúcej moci Božieho slova, bol Daniel.

Verný študent

Stalo sa to v šiestom storočí pred Kristom. Boží ľud stratil svoju krajinu. Jeruzalem i chrám boli zničené. Izraelský národ musel žiť v cudzine medzi ľuďmi, ktorý uctieval cudzích bohov. Skupina mladých mužov bola odvedená do kráľovského paláca na prevýchovu. Medzi nimi bol aj Daniel.

Daniel bol vychovaný a vzdelaný v Babylonskej ríši. Mal sa stať vysokým štátnym úradníkom. Jeho vplyv na kráľovskom dvore bol vždy pozitívny. Bol stálym a verným svedkom pravého Boha. Ani po 70 rokoch zajatia nepodľahol. Odmietal nebiblické prvky, ktoré prevládali vo vtedajšej kultúre. Vždy pamätal na Božiu vec a budúcnosť svojho ľudu.

V 9. kapitole sa s Danielom stretávame v Médsko-Perzskom kráľovstve, ktoré dobylo Babylon. V prvom a druhom verši čítame: „V prvom roku

Dária... som ja, Daniel, premýšľal nad Písmami o počte rokov, ktoré majú podľa Hospodinovho slova prorokovi Jeremiášovi uplynúť, kým bude Jeruzalem v troskách, totiž sedemdesiat rokov.“

Daniel musel mať prístup k rôznym starozmluvným zvitkom, okrem iných aj ku knihe Jeremiáš. Tieto knihy boli inšpirované Božím slovom. (Dan 9,2) Vo veršoch 11 – 13 sa Daniel odvoláva na „Mojžišov zákon“ a „slovo vyslovené proti nám“. Sú to Božie slová, ktoré sa nachádzajú v Piatej Mojžišovej knihe, v 28. a 29. kapitole – slová požehnaní a kliatby. Daniel tieto sväté písma študoval veľmi pozorne a svedomito.

Pochopil, že Jeremiášovo proroctvo sa má čoskoro naplniť a izraelský národ sa bude môcť vrátiť do zaslúbenej krajiny. Vďaka tomu, že Daniel čítal a študoval Písmo, poznal Božiu vôľu. Venoval pozornosť tomu, čo Boh povedal. Spoliehal sa na proroctvo od Boha. Tí, ktorí ho poznali, uznávali ho ako muža, v živote ktorého pôsobil Boží Duch. (Dan 5,11.12.14) Daniel si uvedomoval znamenia svojej doby. Všimol si, že v živote Božieho ľudu čoskoro nastanú veľké zmeny.

Daniel a modlitba

Keď študujeme Písmo, vedie nás to nielen k hlbšiemu porozumeniu Božieho plánu s ľudstvom,

ale tiež k modlitbe. V Dan 9,3-19 otvára Daniel svoje srdce Bohu. Vyznáva a hlboko ľutuje, že Boží ľud sa vzbúril proti Hospodinovi. Uznáva Božiu spravodlivosť v tom, že dovolil, aby sa splnila predpovedaná kľatba. Spolieha sa však na Božiu lásku a veľké milosrdenstvo. (verše 4 a 18) Prosi o odpustenie. Modlitba sa končí prosbou, aby Boh obnovil zničenú svätyniu v Jeruzaleme. Daniel sa modlí za nový začiatok a obnovu.

V týchto veršoch nachádzame pozoruhodnú postupnosť: Daniel študuje Písmo. Vedie ho to k hlbšiemu pochopeniu. Napriek tomu niektoré súvislosti nechápe (Dan 8,27) a obracia sa k Bohu v modlitbe. V tom je nám vzorom. Riešenie našich problémov nachádzame v Božom slove a modlitbe. Či chceme začať nanovo v duchovnom živote, pochopiť Božie slovo hlbším spôsobom, pochopiť Boží plán pre náš život a celé ľudstvo, alebo sa dozvedieť niečo o budúcnosti, kľúčom k tomu je modlitba a štúdium Písma.

Daniel sa ešte nedomodlil – a Boh už odpovedá a posielá k nemu anjela Gabriela. (Dan 9,20.21) Danielovi odkazuje, že je „vzácný Bohu“. (Dan 9,23)

Boh reaguje na modlitby svojho ľudu. Možno nám neposielá anjela a nedáva sen, ale otvára nám oči, aby sme ho vnímali a videli jeho dielo a zásahy, poskytuje nám pomoc, používa našich blízkych, obklopuje nás svojím pokojom a naplnia istotou.

Daniel nakoniec dostáva ďalšie „poučenie“. (Dan 9,22) Gabriel mu rozpráva o 70 týždňoch – teda o období 490 rokov. Na konci tohto obdobia príde Mesiáš. „Sedemdesiat týždňov je stanovených pre tvoj ľud a pre tvoje sväté mesto, na ukončenie priestupku, na skoncovanie s hriechom, na odpustenie viny, na privedenie večnej spravodlivosti, na zapečatenie prorockého videnia a na pomazanie svätyně svätých.“ (Dan 9,24) Daniel nielen pochopil ďalšie súvislosti plánu spasenia, ktoré mu predtým neboli úplne jasné, ale boli mu tiež ukázané poslanie Mesiáša, jeho služba a smrť. Daniel dostal „nové svetlo“. Toto nové posolstvo vyrástlo zo svetla, ktoré bolo pred ním dané prorokom; bolo s ním v súlade. „Nové svetlo“ sa

netýkalo len časových údajov a budúcich udalostí; ukazovalo predovšetkým na Ježiša Krista.

Nové svetlo

Prebudenie a oživenie, ktoré môžeme prežívať pri štúdiu Biblie, nás povedie k hlbšiemu porozumeniu Písmu a jeho Autorovi. Keď budeme študovať Písmo s modlitbou, dostaneme „nové svetlo“.

Čo je tým novým svetlom? Často ho spájame s objavom určitého biblického posolstva, ktoré sme predtým prehliadli. Prvým adventistom boli napríklad ukázané pravdy o svätyni a zdravotné posolstvo. Nové svetlo sa môže týkať tiež lepšieho pochopenia niektorej biblickej pasáže. Neslúži len na prospech cirkvi; má tiež osobný rozmer. Ten, kto študuje Písmo, je vedený k novému osobnému porozumeniu. Toto objavovanie pri čítaní Biblie a na modlitbe je vzrušujúce, potešuje nás a obohacuje. Ako adventisti v tejto súvislosti hovoríme o „prítomnej pravde“. Poukazujeme tým na teologické dôrazy, ktoré majú v určitej dobe zvláštny význam.

Prečo nám Boh dáva nové svetlo? Ak lepšie porozumieme minulosti, prítomnosti a budúcnosti, oveľa hlbšie oceníme plán spasenia. Radujeme sa, keď vidíme, čo Boh robí, aby nás privítal doma a skoncoval s hriechom, utrpením a so smrťou. Ide však najmä o to, aby sme lepšie poznali a milovali Boha a mali s ním živý vzťah.

Úprimné štúdium Biblie a modlitba

Nové svetlo musíme vedieť odlíšiť od takzvaného nového svetla, ktoré nie je v súlade s biblickým posolstvom. Všetko musíme hodnotiť z hľadiska Písma. Biblia a Duch Svätý si neodporujú. Nové chápanie a súvislosti preverujeme tiež v spoločenstve veriacich. Každý z nás študuje a číta Bibliu. V diskusii vedme dialóg. Vyhýbajme sa monológom a presvedčeniu, že všetko vieme najlepšie. Budme pokorní a nenamáňajme si o sebe veľa. Dovoľme Písmu, aby zostalo „meradlom charakteru, skúšobným kameňom

skúsenosti, autoritatívnym základom učenia a spoľahlivým záznamom Božích činov v dejinách“. (ZVV 1 – Písmo sväté)

Danielova skúsenosť nás učí, že keď úprimne študujeme Písmo a na modlitbe hľadáme Boha (Božiu vôľu), budú sa diať veľké veci. Prídu nové pochopenia, niekedy na úrovni spoločenstva cirkvi, inokedy na osobnej rovine. Potrebujeme zostať otvorení pre nové svetlo. Nesmieme dovoliť, aby kultúra a iné vplyvy určovali naše presvedčenie. To môže len Biblia. Všetko potrebujeme „merať“ Písmom – a ak nájdeme pravdu, musíme sa ňou riadiť.

Boh je ochotný prebudiť nás a oživiť, zmeniť nás a obohatiť náš život. Chce s nami prežívať živý vzťah. Želá si, aby sme silneli v láske a viere, v službe a vytrvalosti. (Zj 12,19) „Keď je srdce v súlade s Božím slovom, vytryskne v človeku nový život. Na každý riadok Božieho slova zažiarí nové svetlo a stane sa Božím hlasom pre

jeho dušu.“ (E. Whiteová, Christian Education, str. 80)

Námety na spoločné premýšľanie

1. Daniel študoval Písmo pozorne a na modlitbe. Ktoré časti Písma si študoval v poslednom čase? Ako ti čítanie Biblie a modlitba pomáhajú v konkrétnych situáciách?
2. „Nové svetlo“ nám pomáha lepšie pochopiť Písmo. Ako nám nový pohľad a pochopenie biblických právd pomáhajú vyrovnáť sa s bolesťami a problémami v našom živote? Ako nám môžu lepšie ukázať na Božiu lásku?

EKKEHARDT MUELLER

JE ZÁSTUPCA VEDÚCEHO

BIBLICKÉHO VÝSKUMNÉHO INŠTITÚTU.

PIATOK

SVIECOU MOJEJ NOHE JE TVOJE SLOVO, SVETLOM MÔJMU CHODNÍKU

„CHVÁLTE HOSPODINA, VŠETKY NÁRODY, OSLAVUJTE HO, VŠETCI ĽUDIA.“ (Ž 117,1)

Pred troma tisícročiami inšpiroval Svätý Duch žalmistu k tomu, aby napísal pieseň. Hlavnou témou tejto piesne je Božie slovo. Niektoré časti tohto žalmu možno poznáte:

„Zachovaj ma pri živote, ako si povedal.“

„Výklad tvojich slov osvecuje.“

„Sviecou mojej nohe je tvoje slovo, svetlom môjmu chodníku.“

„V srdci som si skryl tvoju reč, aby som proti tebe nehrešil.“

Spoznali ste tento žalm? Správne. Je to žalm 119 (verše 154,130,105 a 11). Odporúčam vám prečítať si celú túto pieseň. Prináša jasné posolstvo. Boh nám zjavil svoje slovo a toto slovo môže vnieť do nášho života svetlo a oživujúcu moc.

Viac než slová

Ježiš svojím životom ukázal, že inšpirované slová Písma sú viac ako užitočná zbierka náboženských ideí, viac než slová ľudí o Bohu. Písmo bolo – a stále je – Božím inšpirovaným slovom. Keď satan pokúšal Ježiša na púšti, Ježiš odpovedal citátni z Písma: „Je napísané: Človek bude žiť nelen z chleba, ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst.“ (Mat 4,4; citácia z 5 Moj 8,3)

Ako získavame toto slovo, ktoré vychádza z Božích úst? Prostredníctvom písaných svedectiev

biblických autorov. Apoštol napísal: „A tak sa prorocké slovo stalo pre nás mocnejším. Dobre robíte, keď naň upierate svoj zrak ako na sviecu, ktorá svieti na temnom mieste, až kým nezažiari deň a nevyjde vám v srdciach zornička. Predovšetkým buďte si vedomí toho, že ani jedno proctvo v Písme nevzniklo na základe vlastného výkladu skutočnosti. Veď proctvo nikdy nepovstalo z vôle človeka, ale ľudia poslaní Bohom hovorili z vnuknutia Ducha Svätého.“ (2 Pet 1,19-21)

Keď Hospodin povolal za proroka Jeremiáša, ten mu odpovedal: „Pane môj, Hospodin, veď neviem hovoriť, lebo som ešte len chlapec.“ (Jer 1,6) Ale Hospodin Jeremiášovi povedal: „Nehovor, ja som chlapec, lebo pôjdeš, ku komukoľvek ťa pošlem a povieš všetko, čo ti prikážem.“ (v. 7) Potom sa Hospodin dotkol úst mladého proroka a povedal: „Pozri, vložil som svoje slová do tvojich úst.“ (v. 9)

Prijmite „meč Ducha, ktorým je Božie slovo“

Božie slovo je obranou proti nepriateľovi. Keď Ježiš po svojom krste odišiel na púšť, vnímal satan tento čas určený na modlitebné stíšenie ako príležitosť zaútočiť naňho. Ježiš odpovedal na každé satanovo pokušenie Božím slovom. Ako to dokázal? Mal azda nejaký zvitok ukrytý pod pláštom? Nie. Ježiš veril, že Písmo je Božie slovo, preto si ho uchovával v srdci. Venoval čas tomu, aby

sa ho učil naspamäť a vnútorne sa s ním stotožnil. Keď nepriateľ zaútočil, vedel sa brániť. Použil „meč Ducha, ktorým je Božie slovo“. (Ef 6,17)

Grécke podstatné meno preložené v Mat 4,4 a v Ef 6,17 ako „slovo“ znamená určité slovo alebo výrok. Keď satan zaútočil, Ježiš nezdvihol Písmo ani zvitok ako nejaký talizman. Nie, na satanove útoky odpovedal konkrétnymi slovami z Písma.

Ako môže byť Písmo obranou proti nepriateľovi? Satan je klamár a podvodník; Božie slovo je pravda. Satan nám hovorí: „Si hriešnik. Si stratený. Vzdaj sa. Nemá to význam.“ Božie slovo nám ukazuje na Ježiša a na dôležitú pravdu: „Ak vyznávame svoje hriechy, on je verný a spravodlivý, odpustí nám hriechy a očistí nás od všetkej nepravosti.“ (1 Ján 1,9) Pravda Božieho slova zaháňa satanovu lož.

Keď nás chce satan zastrašiť a naplniť strachom, Božie slovo ukazuje na Ježiša, ktorý nám odkrýva pravdu: „Neboj sa! Ja som prvý a posledný a Živý. Bol som mŕtvy a hľa, žijem na veky vekov a mám kľúče smrti a podsvetia.“ (Zj 1,17,18)

Keď nás chce satan zavalit' bremenami tohto života, Božie slovo ukazuje na Ježiša, ktorý nám prináša pravdu: „Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpocínúť.“ (Mat 11,28)

Ako naplniť svoje srdce Božím slovom?

Boh chce, aby sme v živote prežívali oživujúcu moc jeho slova. Ako môžeme naplniť svoje srdce Božím slovom?

1. Sýtme sa Božím slovom. Každý deň čítajme Bibliu. Ak budeme svoju myseľ sýtiť Božím slovom, môžeme si byť istí, že Duch Svätý nám ho pripomenie, keď ho budeme najviac potrebovať. (Ján 14,26)
2. Učme sa biblické verše naspamäť. Vyberme si časť Písma a doslovne si ju prepíšme na malú kartičku. Tú majme stále pri sebe a často si napísaný text opakujme. Je dôležité, aby sme v živote praktizovali verš zaznamenaný

v Žalme 119,11: „V srdci som si skryl tvoju reč, aby som proti tebe nehrešil.“

3. Chváľme Boha spevom. Učme sa chválospevy alebo skladajme svoje vlastné piesne. Ježiš používal piesne ako prostriedok na uchovanie Božieho slova vo svojom srdci. Ellen Whiteová napísala: „Často spieval žalmy a duchovné piesne. Ľudia v Nazarete počuli, ako chváli Boha a ďakuje mu. Spevom udržoval spoločenstvo s nebom. Keď boli jeho priatelia v práci unavení, potešil ich príjemnou melódiou. Jeho chválospevy akoby odháňali zlých anjelov a ako kadidlo šírili okolo seba príjemnú vôňu. Myšlienky poslucháčov sa odpúťavali od pozemských starostí a nechali sa unášať k nebeskému domovu.“ (DA73) Keď počas bohoslužby alebo pri svojej každodennej práci spievame piesne, Božie slovo sa upevní v našej myslí. Potom sa oň môžeme deliť s tými, ktorí sú okolo nás.

Božie slovo je aj dnes obranou proti nepriateľovi. Dnes ho potrebujeme viac ako kedykoľvek predtým, pretože „diabol zostúpil k nám veľmi nazlostný, lebo vie, že má málo času“. (Zj 12,12) Nájdime si čas na štúdium Božieho slova. Vyhradme si čas na jeho uchovávanie v srdci. Spievajme duchovné piesne. Modlime sa spolu so žalmistom: „Sviecou mojej nohe je tvoje slovo, svetlom môjmu chodníku.“ (Ž 119,105) Deň čo deň prežívajme vo svojom živote oživujúcu moc Božieho slova.

Námety na spoločné premýšľanie

1. Ako môže Božie slovo umlčať satana?
2. Je skutočne možné byť nasýtený Písmom?
3. Ako nás môže to, že sa naučíme biblické texty naspamäť, chrániť pred hriechom?

DEREK J. MORRIS
JE REDAKTOROM ČASOPISU *MINISTRY*,
KTORÝ JE URČENÝ PRE KAZATEĽOV.

DRUHÁ SOBOTA

OŽIVENIE A MISIA

NAŠA OSOBNÁ A SPOLOČNÁ ZODPOVEDNOSŤ

Posolstvo, ktoré sme dostali, máme niesť do sveta. Trojanjelské posolstvo nie je ľudský výmysel ani predstava. Je to Božia pravda a poslanie v posledných dňoch. Je to posledné varovanie určené hynúcemu ľudstvu. Svet sa musí dozvedieť o Božích prikázaniach a Ježišom svedectve. Našou úlohou je niesť zvesť o príchode Spasiteľa. Ľuďom treba prebudiť srdcia. Musia si uvedomiť vážnosť poslednej doby a nutnosť pripraviť sa na stretnutie so svojím Bohom.

Svetlo, ktoré nám svieti na cestu, sme nedostali len preto, aby sme sa z neho tešili, lepšie rozumeli Písmu a jasnejšie chápali cestu života, ale aby sme sa stali nositeľmi tohto svetla a niesli pochodň pravdy na temné cesty tých, čo žijú okolo nás. Kristus nás volá, aby sme sa stali jeho spolupracovníkmi. Nasledujme príklad, ktorý nám predstavil počas svojho pozemského života. Nebol to pohodlný život zameraný na seba. Naopak. Ježiš neustále a neúnavne usiloval o spásu strateného ľudstva... O svojom živote Kristus vyhlásil: „Syn človeka neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby sám slúžil a dal svoj život ako výkupné za mnohých.“ (Mar 10,45)

Kristov príklad

Keď mal Ježiš dvanásť rokov, našli ho medzi učeními rabínmi, ako plní svoje poslanie. Keď sa ho rodičia spýtali, prečo zostal na sviatky v Jeruzaleme a neodišiel s nimi, odpovedal: „Či ste nevedeli, že sa mám zaoberať tým, čo patrí môjmu Otcovi?“

(Luk 2,49) Tento postoj bol v jeho živote najdôležitejší. Všetko ostatné bolo druhoradé. Ježiš plnil Božiu vôľu a konal jeho dielo. V jeho živote nemali miesto sebecké záujmy. Láska k Bohu a človeku vyžaduje celé srdce. Nenecháva miesto pre sebeckosť. Ježiš vyhlásil: „Ja musím konať skutky toho, ktorý ma poslal, dokiaľ je deň; prichádza noc, keď nik nemôže pracovať.“ (Ján 9,4)

Máme vykonať veľké dielo. Kristovej cirkvi je zverené dielo, o ktoré sa zaujíma nebo. Ježiš povedal: „Chodte do celého sveta a ohlasujte evanjelium všetkému stvoreniu.“ (Mar 16,15) Dnes Božie dielo sprevádzajú rovnaké ťažkosti, s akými sa musel vyrovnávať Ježiš a aké museli prekonávať aj reformátori v každej dobe. Stojme na Kristovej strane a v pevnej dôvere v Boha kráčajme vpred.

Kľúč k oživeniu

Úlohou Kristových apoštolov bolo vychovať a pripraviť mužov a ženy, ktorí budú niesť dobrú správu o ukrižovanom a vzkriesenom Spasiteľovi do celého sveta. Každý človek, ktorý prijal evanjelium, pri svojom odovzdaní Ježišovi sľúbil, že bude iných privádzať na cestu spásy. Takto prežívaný kresťanský život je živý. Žiaľ, v tomto smere vládne v našich zboroch značná ľahostajnosť. To je dôvod, prečo je v našom duchovnom živote málo horlivosti a nadšenia. Ak budeme pracovať pre Krista ako jeho učeníci a získavať ľudí pre jeho pravdu, pocítime potrebu hlbšej skúsenosti a väčšieho poznania

duchovných vecí. Budeme smädní a hladní po spravodlivosti. Horlivo budeme prosiť Boha. Naša viera sa posilní a naša duša bude piť zo studne spásy. Stretnutie s odporom a skúškami nás nasmeruje k Biblii a modlitbe. Ako Boží služobníci budeme otvárať s ľuďmi Písmo. Budeme rásť v milosti a poznání pravdy.

Bratia a sestry, poďme do diela! Božej výnimočnej priazni sa nebudú tešiť len stanové zhromaždenia alebo stretnutia v rámci cirkvi. Jeho požehnaním bude korunované každé pokorné úsilie nesebeckej lásky. Robme, čo môžeme. Boh nás bude podopierať. Nedovoľme, aby si nejaký zbor myslel, že je príliš malý na to, aby uplatnil svoj vplyv a konal službu vo veľkom diele. Nedovoľme, aby sa niekto vyhovárал, že sú tu iní, ktorí majú viac a lepšie schopnosti na zapojenie sa do tohto diela. Splňme každý svoj diel. Ježiš „dal každému prácu“ (Mar 13,34) a každý bude odmenený podľa svojich skutkov. (Zj 22,12) Každý bude súdený „podľa toho, čo vykonal“. (2 Kor 5,10) „Každý z nás vydá Bohu počet za seba.“ (Rim 14,12)

Konajme dielo kdekoľvek a kedykoľvek. Plňme svoje poslanie najprv v najbližšom okolí, vedľa našich vlastných dverí. Robme len to, čo slúži pre dobro ľuďom a na Božiu slávu. Dovoľme, aby sa naše ja stratilo. S modlitbami viery pracujeme pre toho, ktorý zomrel, aby sme my mohli žiť. Potom choďme za svojimi susedmi a priblížme sa k nim. Majme s nimi súcit. Modlime sa za nich. Hľadajme príležitosti niečo dobré pre nich vykonať. Ak je to možné, pozvime ich na stretnutie a predstavme im Božie slovo. Bdejme a čo najviac využívajme prednosť, že spolu s Bohom môžeme pracovať na jeho vinici.

Oživenie sa začína jedným človekom

Konkrétny zbor sa prebudí v okamihu, keď sa niektorý jeho člen začne vážne usilovať o Božie požehnanie. Keď je smädný po Bohu. Vo viere prosí a podľa toho dostáva. Božie dielo berie vážne. Cíti veľkú závislosť od Pána. Ostatní sa prebúdzajú a hľadajú podobné požehnanie. Nezostane nepovšimnuté ani spoločné dielo cirkvi – v správnom

čase budú stanovené väčšie plány. Osobným úsilím a záujmom o našich priateľov a susedov dosiahneme oveľa viac, než si myslíme.

V získavaní iných ľudí boli a sú najúspešnejší tí, ktorí sa nehonosia svojimi schopnosťami, ale chodia v pokore a vo viere. Boh s nimi spolupracuje pri obrátení srdc tých, ktorých k nemu viedli.

Aj Ježiš konal také dielo. Približoval sa k tým, ktorým chcel byť prospešný. Nečakal, kým sa zhromaždia zástupy. Veľké pravdy odovzdával jednoducho. Žena pri studni v Samárii počula nádherné slová: „Kto sa však napije z vody, ktorú mu dám ja, nikdy nevysmädne. Ale voda, ktorú mu dám, stane sa v ňom prameňom vody prúdajúcej do večného života.“ (Ján 4,14) Rozhovor s pokornou Samaritánkou sa neminul účinku. Slová, ktoré vyriekol božský Učiteľ, pohli srdcom poslucháčky. Ochotne ich prijala. Cítila moc jeho charakteru a nebeský vplyv, ktorý sprevádzal jeho slová pravdy. Jej srdce naplnila dokonalá dôvera. Zabudla, prečo prišla k studni. Ponáhľala sa, aby obyvateľom svojho mesta zvestovala jeho slávu. Mnohí zanechali svoju prácu a vydali sa za oným cudzincom pri Jákovovej studni. Zасыпали ho otázkami. Dychtivo prijímali vysvetlenie mnohých vecí, ktorým nerozumeli. Z ich myslí sa postupne vytrácal zmätok. Boli ako ľudia v tme, ktorí zrazuvidia lúč svetla a idú za ním. Ježiš oslovil jediného človeka, prostredníctvom ktorého oslovil ďalších ľudí a priviedol ich k sebe ako Spasiteľovi sveta.

Oživenie podnecuje misiu – a misia oživenie

Božie dielo na zemi bude napredovať, ak „budeme horieť“ a týmto ohňom zapálime ďalších... Záhaľka a zbožnosť nejdú ruka v ruka. Príčinou našej vlažnosti v kresťanskom živote je nečinnosť v Božom diele. Ak neudržiame svoje svaly v dobrej kondícii, zoslabnú a stanú sa nepoužiteľné. Rovnaký princíp platí v našom duchovnom živote. Aby sme boli silní, musíme cvičiť. Cvičme svoju vieru v Boha tým, že budeme prosiť o naplnenie zaslúbenia, ktoré nám Kristus dal: „Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom a nájdete odpočinutie pre svoje duše.“ (Mat 11,29)

Otvárajme Písmo s niekým, kto je v tme, a nebudeme sa sťažovať na únavu a nedostatok záujmu v duchovnej oblasti. Naše srdce sa prebudí a pocíti úzkosť, ktorá vychádza zo strachu o iných. Naplní ho radosť z dôkazov viery. Pochopíme, že „kto dáva piť druhému, sám dostane piť“. (Prísľ 11,25) V živej viere sa dožadujeme splnenia Božích zaslúbení.

Príliš veľa hrivien sme zabalili a zahrabali do zeme. Keď Ježiš odišiel, zanechal svoje dielo svojim nasledovníkom. Všetkých vyzýva k spolupráci. Sú však aj takí, ktorí nemajú „čo robiť“ a neoprávnene sa vyhovávajú. „Nemať čo robiť“ je príčinou mnohých problémov medzi veriacimi. Mysel leňochov plní satan svojimi plánmi. Ak sú naše srdce a myseľ nezamestnané, poskytujú mu miesto, kam zasieva semená pochybnosti a skepsy. Tí, ktorí nemajú čo robiť, majú čas na zbytočné reči, šírenie dôverností, ohováranie a vyvolávanie rozbrojov. „Nemať čo robiť“ vnáša zlé svedectvo a nezhody do Kristovej cirkvi. Ježiš hovorí: „Kto so mnou nezhrádza, rozhadzuje.“ (Mat 12,30)

Boží zákon ľudia pošliapávajú a krvou zmluvy opovrhujú. Môžeme v tejto situácii zložiť nečinné ruky a povedať, že nemáme čo robiť? Prebudme sa! Boj zúri. Dobro a zlo speje k svojmu záveru. Pochodujme pod Kristovým práporom. Bojujme dobrý boj viery a získajme večnú odmenu. Pravda zvíťazí. Prostredníctvom toho, ktorý nás miluje, sa môžeme stať víťazmi. Čas skúšky sa končí.

Urobme všetko pre to, aby sme mohli oslovit ľudí, za ktorých Kristus zomrel, a osláviť tak nášho nebeského Otca.

Námety na spoločné premýšľanie

1. Ako súvisí oživenie s misiou? Nemali by sme namiesto volania po oživení sústrediť naše sily na šírenie evanjelia a na to, aby sme konali Božie dielo?
2. U Jána, v 4. kapitole si prečítajte príbeh o Samaritánke pri studni. Aký spôsob použil Ježiš, aby oslovil jej srdce? Sú tieto princípy dôležité aj v našej evanjelizácii?
3. Niekedy si možno myslíme, že náš príspevok v misii je slabý a bezvýznamný. Čo by nám o tom povedal Ježiš? Čo je stredobodom misie?

E. G. WHITEOVÁ (1825–1915)
**PATRILA MEDZI PRIEKOPNÍKOV
CIRKVI ADVENTISTOV
SIDMEHO DŇA.
JEJ DIELO JE MEDZI
ADVENTISTAMI VNÍMANÉ
AKO PROROCKÝ HLAS.**

Tento článok je časťou textu, ktorý bol 13. marca 1888 publikovaný v Advent Review and Sabbath Herald.

Advent, časopis Cirkve adventistů sedmého dne v ČR a SR, číslo 9/2012

11x ročně vydává nakladatelství Advent-Orion, spol. s r. o.
Roztocká 5, 160 00 Praha 6 – Sedlec, <http://www.adventorion.cz>
Registrační číslo MK ČR 6982, ISSN 1210-3365
Vychází: 19. 9. 2012
Objednávky v ČR: Roztocká 5, 160 00 Praha 6
Tel.: 233 320 767; 603 553 628, e-mail: expedice@adventorion.cz
Objednávky v SR: Šafárikova 9, 038 61 Vrútky
Tel./fax: (043) 428 26 70, e-mail: adventorion@adventorion.sk

Odpovědný redaktor: Dan Hrdinka
Příspěvky můžete zasílat na e-mail: hrdinka@adventorion.cz
Inzerce můžete zasílat na e-mail: redakce@adventorion.cz
Redakce si vyhrazuje právo dodané příspěvky krátiť.
Ilustrace: Steve Creitz
Technická redakce: JUPOS, s. r. o., Ostrava
Vytiskla tiskárna ARTRON, s. r. o., Boskovice